

ÉGIGÉRŐ

25. évfolyam 3. szám

2021. december - Advent

Van Gogh: Csillagos éj (1889), Museum of Modern Art, New York

„Amikor pedig bevezeti az elsőszülöttet a világba, ismét így szól: Imádja őt Isten minden angyala!”

Zsid 1,6

Egy október végi napon történt az idén, hogy kislányom megtette az első lépéseit.

Nagy öröm volt ez, hiszen arra gondoltam, hogy ez a csöpp, pici lány egyre gyorsabban fejlődik, egyre több mindent képes megtenni, s tulajdonképpen a felnőtté válás irányába áll be. Egy szülő életében csodálatos dolog, amikor részese lehet az ilyen eseményeknek. A gyermekek az első lépéseket általában segítséggel teszik meg: fogni kell a kezüket. Fogni kell, hogy el ne essenek, hogy a még bizonytalan lépéseket nagyobb magabiztossággal tegyék meg. Fogni kell a kezüket utcán is, nehogy elevenségükben és fokozott izgatottságukban átrohanjanak az úttesten.

S már amikor azt hinnénk, hogy a kamasz és fiatal felnőtt korban nincs erre szükség, egyszer csak eljön az esküvő. Az Úr oltárához vezetve az édesapa fogja lánya kezét, ahogyan az édesanya a fiáét. A kezek egymásba kulcsolása mögött lelki kötődés rejlik. A szeretet, a bizalom, az egymásra utaltság és a szövetség képét jelenti ez a cselekedet. A zsidókhöz írt levél szerzője leírja az Atya és Jézus kapcsolatát: Isten „bevezeti” az ő Fiát a világba. Bevezeti, tehát fogja az ő kezét. Az ő kapcsolatukban megmutatkozik a tökéletes szeretet, bizalom, egymásra utaltság és szövetség.

Az Úr eljövetelének ünnepére (adventus Domini) készülve gondoljuk végig, hogy Jézus nem egyedül jött a világba, hanem az isteni közösség, Szentháromság jelent meg.

Az advent gondolata a világ számára csupán annyit jelent, hogy: „Nemsokára karácsony!”. A karácsonyi vásár, mézeskalács, forralt bor, mézes tea és gyertyagyújtás – és még lehetne sorolni – valóban hangulatosá teszi ezt az időszakot.

Lelke mélyén azonban minden ember tudja, hogy mindez önmagában kevés. Kevés, mert a földi örömekre irányul, és nem vesszük észre, hogy nekünk a mennyei örömekre lenne szükségünk. Az evangélium azonban áttöri a földi valóságot. Isten bevezeti az elsőszülöttet, tehát behozza a mennyeit a földi világba, s ezáltal láthatóvá válik a mennyek országa. Ahol ő ott van, megvalósul a mennyország.

Egykori lelkészem szavaival élve: „Ha Krisztusom van, mindenem van. Ha Krisztusom nincs, semmim sincs.” Aki áttörte a menny és föld közti határt, aki által Isten gyermekeinek fogad el bennünket, és akinek a nevét Isten láthatatlan angyalserege imádja és magasztalja – azt mondja neked, kedves Olvasó: „Higgy énbennem, és a szeretet kiteljesedik az életedben! Fogadj el engem, és a lelkiismereted megtisztul! Dönts mellettem, és Isten gyermeke lehetsz, hogy velem együtt örököld a mennyek országát.”

Az adventi gyertyák meggyújtásakor emlékezzünk arra, hogy Krisztus a sötétségben fény. Ez a fény pedig reménységet ad arra, hogy az Atya mindörökké fogja a kezünket.

Veczán Zoltán

Hétfégi kirándulás a Mátrába

A mostani télies és járványterhes időben jól esik visszagondolni október első hétféjére, amit gyülekezetünk ifjúságának egy 15 fős csoportjával Mátraszentistvánon töltöttünk.

Egy ilyen hétféjétől mindenki mást vár: a résztvevők a szülőmentességet kihasználva minél kevesebb szabály között szeretnének kikapcsolódni a barátaikkal, új segédlelkészünk szeretett volna minél jobban megismerkedni az ifjúsággal, az otthon maradt aggódó szülők (minden bizonnyal) csemetéik biztonságán aggódtak; én meg leginkább azon, hogy (1985-ös kiadású térképpel a kezemben) megtaláljam az utat az erdőben, ha András – a dereka miatt – nem tud velünk jönni. Ezek az igények némileg ellentmondásosak, de azt hiszem, végül sikerült egy vállalható hétféjét összehoznunk.

Az előzetes jelentkezések biztatóan alakultak, később néhány visszamondás miatt izgulnunk kellett, hogy legalább egy minimális létszám megmarad-e. (Ez az effektus öt héttel később, a nagybörzsönyi „összgyülekezeti” hétféje előtt lényegesen intenzívebben jelentkezett.)

Odafelé autóbusszoztunkban, Sástó mellett elhaladva meghökkentő volt azzal szembesülnöm, hogy az ott megrendezett Szélrózánán 2016-ban (a jelenlévők közül) csak a két Szabolcs vett részt. A többiek akkor még csak tervezték a konfirmációjukat (vagy még azt sem). Szerencsére Mátraszentistvánon, a Dr. Keken András Evangélikus Menedékházban már többen jártak a közelmúltban, így volt, aki a korán beállt sötétségben meg tudta mutatni az utat. (Ez annál is figyelemre méltóbb teljesítmény, hogy ugyanez a személy a nyári ifitábor elején fényes nappal sem ismerte fel az előző évi táborhelyszínén a csöngői templomot.)

A szombati 8 órás ébresztőt még pénteken este átiktattuk 9-re, hogy a vacsora és az áhítat után még jusson elég idő szaunázni. (A jegyzőkönyv kedvéért szeretném rögzíteni, hogy igyekeztem mindenkit még aznap ágyba terelni, de hát meg kell érteni, hogy a sminklemosó csak éjfél után működik megfelelően.)

A reggeli rántottakészítés valahogy elhúzódott, de ezt senki nem tette szóvá, amíg a csokigolyókészlet (kvázi müzli) kitartott.

A nap nagy részében Ágasvára kirándultunk, útba ejtve odafele menet a Csörgőlyuk barlangot; aminek a bejárata alig nagyobb, mint egy közepes méretű csatornafedél (és pont úgy is néz ki). El kellett fogadnom a jogos kritikát: a látvány nem érte meg a plusz le- és felmászás fáradságát.

Ágasváron megálltunk ebédelni, és jól elbeszélgettünk a világ dolgairól (pl. pályaválasztás). Visszaindulás után a kapaszkodó belénk fojtotta a szót, nem akartam ugyanis kihagyni a csúcst és a kilátást, de ez – némiképp érthetően – nem bizonyult népszerű döntésnek. A lázadás megelőzésére minden nálam lévő édességet csúcscsokivá minősítettem (legalább nem kellett tovább cipelnem), így már kibirtuk hazáig.

Vacsora után felmerült, hogy a bújócska és a szauna (hiába, azok a finnországi emlékek!) mellé beiktathatunk a programba egy olyan pontot, ami nyári táborokban nem szokott szerepelni, noha néha szóba kerül: egy éjszakai túrát. Erre végül pont nem azok jöttek, akik a nappali kirándulás könnyűségét nehezményezték; hanem azok, akik (a részletek mellőzésével, de őszinte elismeréssel) már akkor túlteljesítették a távot. Aki még nem próbálta, nem is sejti, mekkora élmény a sötétben élvezni a kilátást – főleg, ha a kilátóhoz

vezető erdei út a falu temetője mellett halad el.

Másnap, a reggeli után a rezidencia kiktakarítása következett. Volt, aki a fürdőszobák kisöprését vállalta el, és puszt a jófejségből még fel is mosott. És volt, aki a sáros bakancsát is szükségtelennek tartotta levetni, amikor (a felmosás után) igénybe vette a fürdőszobák szolgáltatását. Utána röviden megismételtük az előző nap lényeges pontjait: hátizsák, kapaszkodás, kilátás, csúcscsoki. A három falu (egy közös) templomát csak kívülről néztük meg (éppen mise zajlott), de egyébként is igyekeznünk kellett vissza, hogy elérjük a buszt.

A hazautazás Gyöngyösig simán ment, de az átszállásnál gondok adódtak. Ezúttal nem a menetrendek huncutságai miatt (mint nyáron), hanem azért, mert a csatlakozó buszra nem fértünk fel mind. A többség lelkesen igyekezett lemaradni, hogy a következő busz indulásáig hátra lévő 30 percet valami táplálék beszerzésére fordíthassák – ami természetesen nem lehetett a pékség kiflije, hanem minimum a gyorsétterem hamburger-sültkrumpli menüje. Necces volt, de végül ők is időben szálltak, és épségben értünk be a Stadionokhoz.

Osváth Szabolcs

Tájékoztató a gyülekezet anyagi helyzetéről

Kedves Testvérek!

Örömmel jelentem, hogy gyülekezetünk anyagi helyzete továbbra is stabil. Évközi zárszámadásunk szerint, az október 31-i állapotot figyelembe véve a mérleg – a járványhelyzet ellenére – pozitív. Az egyházfenntartói járulék időarányosan ugyan 10%-kal elmarad a tervezettől, de a bevételek összességben 7,7%-kal nagyobbak, a kiadások 11%-kal kisebbek, mint az időarányos. A gyülekezet nevében hálásan köszönöm mindenkinek, aki e nehéz időszakban hozzájárult e kedvező helyzet létrejöttéhez. Kérem a Testvéreket, hogy gyülekezetünk fenntartását a jövőben is viseljék szívükön!

Templomunk húszéves fennállása alkalmából gyűjtést szerveztünk a szükségessé váló kerítés-felújítási munkák részbeni fedezetére. A gyűjtés sikeres volt,

közel kettőmillió forint folyt be, ami csaknem harmadát fedezte a kiadásoknak. Köszönet mindenkinek, aki részt vállalt ebben az adakozásban. Külön köszönettel tartozunk lelkészünknek, Keczkó Pálnak és egyházfinknak, Fábíán Richárdnak, akik jelentős festő munkájukkal csökkentették a költségeket.

Adjunk hálát Istennek, hogy a járvány idején is gondoskodik népéről!

Imádkozunk egymásért, különösen azokért, akik a veszély idején is helytállnak értünk!

Gyülekezetünk minden tagjának áldott adventi készülődést és áldott karácsonyi örömet kívánok!

Erős vár a mi Istenünk!

Dr. Vidovszky István
felügyelő

KAZUÁLIS SZOLGÁLATOK A 2021-ES ÉVBEN

„Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Mt 28,20

A keresztség szentségében részesültek: Ujjady Panna Róza, Libor Dávid Mihály, Csige Lujza, Zelenyánszki Zorka, Chmelik Lukács, Benkő Dávid, Bolla Bence, Szabolcs Zolta, Stelli Veronika Eliza, Soós Ambrus Tamás

Közös életükre Isten áldását kérték: Szabó András és Deli Orsolya, Boza András és Kovács Rita Erika, Szák-Kocsis Endre és Laky Virág, Katona Máté és Bánfi Luca Borbála, Zvara Dominik és György Zsófia Zsuzsanna, Pongrácz Dániel és Roszik Helga, dr. Orbán Péter és Bencsik Boglárka

Utolsó útjukra kísértük: Virágh György, Borszéki Zoltánné sz. Harkai Erzsébet Ágnes, Zolnai László, Majorszky Györgyné sz. Dely Kornélia, dr. Simon Kálmánné sz. Sztéhlo Eszter, Jenik Gyözőné sz. Turcsányi Margit, Hikisch Lóránt, Füredi Jenő, Gerenday József Zoltánné sz. Steidl Erzsébet, Fehér Dezső, Hazay Istvánné sz. Holéczi Edit, Csath Gábor, Gárdosi Márta Judit, dr. Szőgyi Mária, Halász Ferencné sz. Deák Lívia Margit, dr. Wallner Tamás Sándor, Vásárhelyi Mihályné sz. Arnold Judit Eszter, Kéki-Stefán Julianna, Dolejsiné sz. Mikes Vilma, Szabó Jánosné sz. Hevesi Éva Ildikó

Megfogyva bár, de törve nem...

Előszó: Tavaly ősszel, két karantén között a Bükkben, a papsági erdészházban töltötünk egy hétvégét felnőttek, fiatalok szép nagy létszámában. Annak sikerén felbuzdulva, Imreh Péter lelkesen belevágott az idei őszi kirándulás megszervezésébe is.

Az október elején meghirdetett túra a szállások telítettsége miatt először nehezen talált otthonra, de Peti odaadó keresgélése eredménnyel járt, és meglett a célpont. Talán a tavasszal elmaradt kirándulásnak is köszönhetően sokáig úgy tűnt, hogy november első hétvégéjén teljesen megszálljuk egyházmegyénk egyik legészakibb bástyáját, Nagyborzsönyt. Mivel közel hatvanan jelentkeztünk, a Reménység Háza mellett még három további szállást is le kellett foglalni, hogy mindenki elférjen.

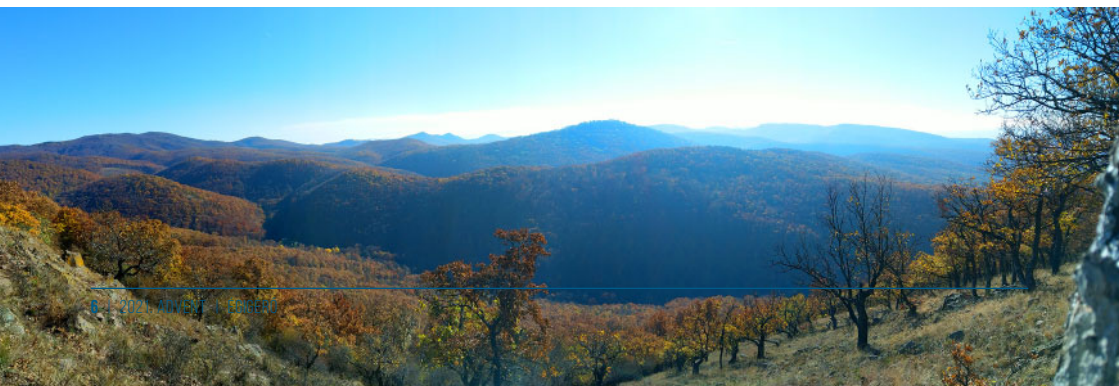
Ahogy írtam, úgy tűnt...

Október utolsó napján Peti „Őszi kirándulás szervezése” tárgyú levelet küldött néhányunknak, amiből már olvasatlanul is sejtettem, hogy porszem került a gépezetbe. Mint kiderült, a porszem a vírus képében öltött testet, és Péter megkért bennünket, mivel ők megbetegedtek, vegyük át a szervezést. Osztoics Andrással és Osváth

Szabolccsal ezt természetesen nem utasítottuk vissza. Mivel minden 5*-re (azaz csillagos ötösré) elő volt készítve, nem volt nehéz dolgunk. Viszont a baj, esetünkben a lemondás, csöstül jön. Az eredeti létszám különböző okok miatt napról napra fogyatkozott, így két szállást pár nappal az indulás előtt vissza is kellett mondanunk. Őszintén megvallva volt olyan pillanat is, amikor azon tanakodtunk, ne fűjjük-e le a hétvégét, hiszen csak reméltük, hogy nem csak hárman érkezünk meg pénteken.

De...

A lelkesedés szerencsére másokban is megmaradt, és ha nem is ötvenöten, de huszonhatan azért megérkeztünk péntek este. A bennünket váró Reménység Háza a helyi evangélikus gyülekezet által fenntartott táborhely. Ezen kívül a vele szemközt álló vendégház volt a szálláshelyünk. A szobák elosztását közös vacsora, majd egy rövid áhítat követte. Gitár nélkül ugyan kicsit máshogy, de a képzett hangúaknak köszönhetően így is szépen szóltak az ismert ifjúsági énekek (Zsuzsa kedvéért írom, hogy még kánonban is). Az ezt követő beszélgetés közben megterveztük

a másnapi kirándulás útvonalát, ami ekkor még teljesíthetőnek látszott.

Szombat reggel azért nem kapkodtunk az indulással, így már tíz óra is elmúlt, mire nekivágtunk a túrának. A reggeli áhítatot az erdő szélén, a szabad ég alatt tartottuk. A korábbi napokkal ellentétben ragyogó nap-sütéses időjárás kísért bennünket végig, így megcsodálhattuk az őszi táj, a sokszínű erdő minden szépségét. A tiszta időnek és az elénk táruló látványnak köszönhetően több kilátó ponton hosszan elidőztünk, és ekkor a környéket jól ismerők sorra beazonosították a közeli és távoli csúcsokat (hát, hogy jól vagy rosszul, az persze sosem fog kiderülni). Ebéd közben még magunkba szívtuk az őszi nap sugározta energiákat, és közben be kellett látnunk, hogy az eredetileg tervezett utat már nem fogjuk tudni sötétedésig (és vacsoráig) bejárni, így jött az újratervezés. Ez azzal járt, hogy nem sokkal indulás után le kellett térnünk a jelzett turistaútról, egy szakaszon úttalan utakon rövidítettünk. Szerencsére semmi olyan akadályba nem ütköztünk, amit

ne tudtunk volna leküzdeni, és rátaláltunk a hazavezető jelzésre. A sötétedéssel értünk be a házak közé, ahonnan még egy rövid séta volt az ifjúsági tábor, ahol a vacsorát kaptuk. Ide már teljesen sötétben értünk, és páran már a hidegre is panaszkodtak (szerintem ok nélkül...)

Mivel több főre főztek, mint ahányan érkezünk (az utolsó napi lemondások miatt), ezért igencsak kiadós vacsorában volt részünk. A börszönyi lepény nagy részét magunkkal vittük a szállásra, ami kései pótvacsoraként és másnapi reggeliként jó szolgálatot tett. A szombat este is áhítattal, a pénteknél kicsit fáradtabb, de ugyanolyan lelkes énekléssel, majd beszélgetéssel zárult.

Vasárnap reggel ugyan tovább fogyatkozott a csapat, de az ott maradók mind jelen voltunk 10 órakor a szomszédos evangélikus templomban az istentiszteleten. A pakolást, takarítást követően, de még ebéd előtt volt időnk megnézni a község szélén álló Árpád-kori kis templomot, és meg is ismerkedhettünk a történetével.

Ezúton is köszönöm Péternek a kirándulás előkészítését, megszervezését, és mindenkinek, aki nem adta fel, és velünk tartott Nagybörszönybe. Örülök, hogy végül mégsem fújtuk le az alkalmat, mert bár megfogyatkozva, de egy igen jó hangulatú, szép őszi hétvégét tölthettünk együtt.

Mihályi Szabolcs

Megújult a kerítés

A 2001. áprilisi templomszentelés óta örülhetünk vadonatúj templomunknak, a hozzá kapcsolódó, szépen felújított és átépített gyülekezeti épületnek – és csóválhatjuk fejünket, amikor istentiszteletre jövet elme gyünk a változatlanul hagyott kerítés mellett. Azaz csak csóválhattuk. A gyülekezet vezetősége ugyanis elhatározta, hogy a húszéves éves évfordulóra az egyre látványosabban kihalászódó kerítést felújíttatja.

A kövélekedéssel ellentétben a kerítés nem a föld nyomta kifelé, hanem a kapu közelében magasodó juharfa gyökérzete. 2014-ben már volt egy próbálkozás a gyökerek kerítés felé nyúló részeinek eltávolítására, de ez nem hozott végleges eredményt, a helyzet – mint a képen is látható – kezelhetetlenné vált, a gyökerek már a téglák között is megjelentek.

Az első és elkerülhetetlen tennivaló tehát a juharfa kivágása volt, ezt Zsigmondy Szabolcs presbiterünk szakszerű irányításával Keczkó Pál lelkész, Paulik Pál presbiter, Fábián Richárd egyházi és Zsigmondy

Ákos óbudai presbiter végezte el, csupán a tuskómaráshoz kellett külső segítséget igénybe vennünk. A házilagos fakivágásnak köszönhetően jelentősen csökkent a kerítésfelújítás összköltsége.

Közben elindult a tervezés és a szükséges hatósági engedélyek beszerzése. A kiviteli terveket Szák Kocsis Pál presbiter készítette, és a munkálatokat folyamatosan felü-

gyelte is. A hatóságokkal ifj. dr. Vidovszky István presbiter tartotta a kapcsolatot, aki nagy szerencsénkre műemlékvédelmi szakmérnök. Mivel az épületkomplexum (sajnos a kerítést is beleértve) védett műemlék besorolású, a kerítés felújításához az örökségvédelmi hivatal engedélyére is szükség volt. Ezt nem adták könnyen. Az eredeti elképzelés szerint a kerítés a templom színéhez igazodó vörös téglából készült volna, ám az örökségvédelem képviselője ragaszkodott az eredetire lehetőleg jobban hasonlító téglák beépítéséhez, ilyeneket viszont nem lehet kapni. Egy Pápa melletti telephelyen sikerült találni olyan osztályos téglákat, amelyeket a hatóság elfogadott, a válogatást a helyszínen Keczkó Pál, Szák Kocsis Pál és Fábián Richárd végezte. Összesen ezernyolcszáz téglát vásároltunk, ennyiből lehetett kiválasztani azt a kb. ezret, amely kiadta a háromféle színárnyalatot. A megmaradt téglákból az elképzelések szerint jövőre kemence épül majd a templom mögött.

A nehézségeket nem, de a költségeket növelte még egy jogszabályi előírás, amelynek értelmében a Budapesti Történeti Múzeum régésze 2×36.000 Ft + áfáért igazolta, hogy

a kerítésfelújítás során megmozgatott néhány köbméter földben nincs semmi olyan, ami a múzeumot érdekelheti.

A kivitelezést a korábbi évek során többször bizonyított Baugarantie Kft. végezte, ezáltal is kiváló minőségben. Természetesen most is merültek fel az eredeti ajánlatukban nem szereplő többletmunkák és többletköltségek, ezek többfordulós egyeztetése során nagy segítség volt Keczkó Pál, Kenessey Erzsébet presbiter, gazdasági vezető, Szák Kocsis Pál és ifj. dr. Vidovszky István minden részletre kiterjedő gondossága és hozzáértése. A kerítés fémrészeinek homokfúvásos tisztítását és festését nem a kivitelező, hanem Keczkó Pál és Fábián Richárd végezte, ezzel az összköltség közel 750 ezer forinttal csökkent.

A Baugarantie Kft.-nek végül 5,6 millió forintot fizettünk, egyéb kapcsolódó kiadások kb. 1 millió forintot tettek ki. A felújításhoz a gyülekezet vezetősége céladományokat kért, a június 30-i határidőig csaknem 2 millió forint érkezett erre a célra.

Hálásan köszönjük minden aktív közreműködő áldozatos munkáját és a gyülekezeti tagoktól érkezett adományokat.

Ruttkay János

VISSZAPILLANTÓ

Gyülekezetünk szeptember óta történt eseményeiről adunk rövid összefoglalást.

Augusztus 31-e és szeptember 3-a között *Özvegy Istvánné* szervezésével és vezetésével **9 testvérünk autóbuzsós társasutazáson vett részt**, akik Zala megye szép tájait és műemlékeit keresték fel.

Szeptember 18-án egynapos gyülekezeti társasutazáson 29-en vettek részt, akik Pápán a református múzeumot, az Esterházy-kastélyt és az evangélikus templomot nézték meg. A kirándulást *Özvegy Istvánné* és *Keczkó Pál* szervezte és vezette.

Október 1-3-ig Nagy Szabolcs beosztott lelkész, *ifj. Osztóics András* és *Osváth Szabolcs* testvérünk jól sikerült **ifjúsági kirándulást** szervezett és vezetett a Mátrába.

Nem gyülekezeti program, de érdekesség, hogy **az „Ultrabalaton” sporteseményen** az október 2-i hétvégén egy 11 fős váltó tagjaként **gyülekezetünk több tagja is részt vett, és nagyon szép eredménnyel végeztek.**

Október 10-én tartottuk meg – a járvány miatt tavaszról elmaradt – **rendes évi közgyűlésünket**, melyen 70 testvérünk vett részt. A közgyűlésen *dr. Vidovszky István* felügyelői, *Keczkó Pál* pedig lelkészi beszámolót tartott gyülekezetünk életének minden vonatkozásáról.

Október 11-én Keresztyén Értelmiségi Fórumon „Budai megoldások, polgári Magyarország” címmel *Fürjes Balázs* államtitkár tartott előadást mintegy 50 fő részvételével.

A Covid-járvány negyedik hulláma riasztó méreteket öltött, ami október közepétől kezdve gyülekezeti eseményeink alacsony létszámában is meglátszik. **A járvány, il-**

letve a megbetegedések miatt több esemény is elmaradt, közöttük az októberre tervezett Gyülekezeti Nap, a megemlékezés Schulek Ágoston halálának 10. évfordulójáról és az őszi Budai Énekünnepről.

Október 31-én a svábhegyi református templomban volt a **reformátusokkal közös reformáció-emléknapi istentisztelet** lelkészünknek, *Keczkó Szilviának* igehirdetői szolgálatával, közös úrvacsorával. A szokásos szeretetvendégség helyett református vendéglátóink kis ajándékkal vettek búcsút minden résztvevőtől.

November elejére teljesen elkészült a kert határoló téglakerítés felújítása a bejárati kapu nyitószerkezetének a kijavításával együtt, melyben a vállalkozók mellett *Keczkó Pál* és *Fábián Richárd* is tevékenyen részt vettek (csiszolási, mázolás munkák), jelentős összegeket megtakarítva ezzel gyülekezetünk javára.

A felújított szép kerítésnek a lebonyolításban résztvevő testvérekkel együtt (*Ruttkay János, Szák Kocsis Pál* és *ifj. dr. Vidovszky István*) az egész gyülekezet nagyon örült.

November 11-én a jól sikerült **nagybörzsönny családos kiránduláson** több mint 50 előzetes jelentkező közül mindössze 26-an vettek részt. A kirándulás megbetegedett szervezője helyett *Mihályi Szabolcs* és *ifj. Osztóics András* vette át a vezetést.

November 20-án őszi kerti-takarítási nap volt *Fábián Richárd* egyházi vezetésével, ahol 26 testvérünk a templom és a gyülekezeti terem kitakarításán kívül 50-60 zsák lehullott falevelet is összegyűjtött.

November 22-én Keresztyén Értelmiségi Fórumon „Budapesti fák – kéregbe zárt történelem” címmel *Viczián Zsófia* tartott előadást, melyen az egyre súlyosabb járvány miatt mindössze nyolc testvérünk vett részt.

A november 23-i keddi bibliaórán a helyszínen kívül már **lehetőség volt online részvételre is**, amellyel több testvérünk is élt. Ezen az órán *dr. Fabiny Tibor* professzor tartott előadást „Isten maszkjai – Luther olvasása közben” címmel.

November 30-án volt első adventi áhítatunk, melyen *Nagy Szabolcs* igehirdetését és *Kassai Kitti* orgonajátékát hallhattuk, aki J. S. Bach és Felix Mendelssohn Bartholdy műveket adott elő.

December 7-én, a második adventi áhítatunk *Keczkó Pál* volt az igehirdető, valamint *Joób Emese*, *Bolya Mátyás* és *Szitha Miklós* egyházi ünnepeinkről készített énekes-zénes összeállítását hallhattuk.

Összeállította: **Kézdy Pál**

DorKász Misszió

BESZÁMOLÓ A REFORMÁTUS MISSZIÓI CSOPORT MUNKÁJÁRÓL

A Református Missziói Központban működő DorKász csoport gyülekezeti önkéntesek kézimunka missziója. Számos gyülekezet, a református tanodák, gyerekházak színes, kötött négyzetekből összeállított kézimunkákon keresztül találkozik velük. A lepramisszióban megkezdett szolgálatot *Dobos Károly* alapító lelképásztor tiszteletére a lepramisszióon kívül is folytatják, nevükben őrizve *Dobos Károly* úr emlékét.

2021. október 18-án nyílt napot tartottak, és mivel gyülekezetünkben is van egy kis DorKász csoport, bennünket is meghívtak. Takarókat kötnek. A 2021-es évben több mint száz darabot készítettek. A nyílt nap elején *Somogyi Péter* lelkész reggeli áhítatot tartott. *Magyarné Balogh Erzsébet* igazgatónő üdvözlése után felsorolta azokat, akik aktívan segítik a kézimunka közösség munkáját, megemlítve minket, a Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség tagjait is. A meghívottak között jelen voltak a *Dobos* család tagjai is. Ők is üdvözölték a közel száz fős közösséget, majd beszámol-

tak az utolsó nepáli útjukról, ahova fáslikat és takarókat vittek a rászoruló embereknek. Kérték, hogy toborozzunk kötni, horgolni vágyó és tudó asszonyokat, mert szükség van a munkájukra. Megköszönték a szervezést, emlékeztek *Dobos Károly* úrra, és nem utolsósorban elmondták, mit is jelent számukra ez a kézimunkai szolgálat.

A szeretetvendégség után még egyszer megköszönték a szolgálatokat, s kérték, folytassuk, mert nagy szükség van rá. Ezt bizonyították azok a fotók, melyeket a vetítés során látni lehetett. Jelenleg nemcsak Afrikában élő leprásoknak, hanem hazai árvaházakba, idősök otthonába is szállítanak, sőt, a környező országok magyarlakta településeire is.

Ezúton szeretettel kérem a gyülekezet minden tagját, ha szeretne segíteni, hozzon kötésre, horgolásra való fonalat. Ha van bontásra szánt kötött pulóver vagy kardigán, az is megfelelő. Fáradtságukat és figyelmüket köszönöm.

Danhauser Anikó

Gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK

Vasárnap 10.00 órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet

A hónap első vasárnapján 11.15-kor

Könnýűzenés istentisztelet

A hónap harmadik vasárnapján 11.15-kor

GYERMEK BIBLIAKÖR

Minden hónap 2., 4. és 5. vasárnapján
10.00 órákor

BIBLIAÓRÁK

Kedden 18.00 órákor (próbaterem)
Csütörtökön 10.00 órákor (próbaterem)

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Pénteken 18.30 órától – gyülekezeti kórus

**A hittan- és bibliaórákra, ifjúsági
órákra, énekpróbákra
bejárat az alsó udvari kapun.**

HITTANÓRÁK (Gyülekezeti terem)

Hétfőn 17.00 órákor óvodások részére

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája

Havonta egy csütörtök este 18.30 órákor
– megbeszélés szerint

Ifjúsági óra

Pénteken 17.00 órákor

Konfirmációi előkészítés

Csütörtökön 16.00 órákor

HÁZASPÁROS KÖR

Havonta egy csütörtök este 19.00 órákor
– megbeszélés szerint

BABA-MAMA KÖR

Havonta két péntek délelőtt
– megbeszélés szerint

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA, MEGJELENIK ÉVENTE 4 ALKALOMMAL

Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460

E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Keczkó Szilvia

hegyvidek.lutheran.hu

Típo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája